

[Svend Auken]

som ingen indflydelse har haft, at bære regeringens politik igennem.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vi har haft denne diskussion før i salen, og dér har socialdemokrater indrømmet, at det var en formueafgift, de ville have indført i 1982. Jeg håber, at hr. Svend Auken, når han har fået slået sine sager op, kommer og giver mig en undskyldning for de sidste bemærkninger.

Nør Christensen (CD):

Under gårdsdagens debat vedrørende ændringsforslagene sagde hr. Camre, at socialdemokratiet traditionelt stemmer for den samlede finanslov som følge af, at regeringen har sit parlamentariske flertal i orden.

Hvis jeg skal sige det pænt, er det ikke en særlig hensigtsmæssig måde at tilkendegive sin mening på, og efter min opfattelse kan man ikke bare stemme efter, hvordan andre stemmer. Men alligevel tak til socialdemokratiet, fordi man er vendt tilbage til den tradition, der var i mange år, for at stemme for finansloven.

Ikke alene under gårdsdagens debat, men så sandelig også i dag fik vi det, jeg vil kalde en traditionel oppositionstale fra socialdemokratiet. Det skal jeg såmænd ikke bebrejde socialdemokraterne i særlig stærke vendinger, for det har jo været god latin i mange år. Hvis partier var i opposition, var alting pludselig så let, og alting kunne gøres her og nu, mens de, der i stedet fik overdraget regeringsmagten, måtte erkende, at tingene var endnu sværere og ikke så nemme som dengang, de havde oppositionen.

CD har i mange år forsøgt at ændre den holdning og i stedet prøvet at inddrage partierne i en mere realpolitisk holdning. Vi har end ikke forsømt nogen som helst lejlighed til også at opfordre fremskridtspartiet til en klarere realpolitisk holdning. Endnu gælder det desværre for alle, at det ikke er lykkedes, men vi ved, at vi har ret, og derfor vil jeg fortsætte med at opfordre til et holdnings-skifte også på dette punkt.

Der er i det hele taget brug for en holdningsændring på mange områder også ude i befolkningen, men det vil jeg senere vende tilbage til under mit indlæg vedrørende for-

svars- og sikkerhedspolitik. Alligevel her: en holdningsændring, som virkelig kunne batte noget i statskassen, var, hvis vi gennem en oplysningskampagne understregede og fremhævede, at fordi det offentlige betaler, er tingene ikke gratis. Pengene betales bare indirekte. Det må kunne forklares endnu bedre gennem en oplysningskampagne, og jeg vil gerne benytte lejligheden til her at spørge finansministeren, om han vil være villig til at overveje en sådan kampagne og i givet fald også, hvorledes den kan udformes.

Den finanslov, vi i dag får vedtaget, efter at vi i går behandlede de mange ændringsforslag, vil blive et godt grundlag for regeringen at arbejde videre på. Det betyder, at regeringen, som til manges overraskelse kom godt, vældig godt, ud af starthullerne, nu får mulighed for at videreføre den flerårige målsætning, man satte sig ved regeringsdannelsen for nu godt og vel 2 år siden.

Som jeg sagde i går under debatten om ændringsforslagene, er det også logisk, at det underskud, vi har, nødvendigvis må ændres over en årrække, hvilket forekommer CD naturligt, idet vi erkender, at det vil blive endog meget svært at gennemføre de nødvendige besparelser inden for det samme antal år, som underskuddet er blevet oparbejdet på; men målsætningen skal naturligvis fastholdes. Jeg understreger bare, at vi har et ret afslappet forhold til, om det lige præcis nås i det ene eller i det andet år. Det afgørende er, at der er mulighed for planlægning, således at man kan tilpasse sig den eller de nye situationer.

Genopretningen af dansk økonomi må ske i etaper, og der er jo allerede taget en lang række initiativer til forbedringer. Den offentlige udgiftspolitiske stigning er bragt til ophør, og af andre initiativer kan nævnes den ret kraftige opbremsning af såvel løn- som prisstigningstakten, ligesom der er taget initiativer til investeringsfremme, til fremme af den ny teknologi og til modernisering af den offentlige sektor.

Der er således under den nuværende regering skabt et godt grundlag for et opsving for den danske økonomi, og det har medført en markant stigning i erhvervsinvesteringerne og i industrisektoren. Det er derfor af afgørende betydning, at den økonomiske politik fastholdes, og det er glædeligt at kunne konstatere, at statsunderskuddet er nedbragt fra de